

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. К., 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДЕЯН Г. ИЛИЕВ**

при участието на секретаря **ВЕЛИСЛАВА ИВ. ГРОЗЕВА**
като разгледа докладваното от **ДЕЯН Г. ИЛИЕВ** Административно наказателно дело № 20245510200151 по описа за 2024 година

Обжалвано е Наказателно постановление № ***** от 27.04.2023 г. на ВПД Началник Група в ОДМВР-С.З., РУМВР-К.. Жалбоподателят М. М. С., недоволен от наложеното му наказание, моли съда да го отмени. Оспорва извършеното нарушение и излага общи оплаквания за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В с.з. редовно призован, не се явява, но жалбата му се поддържа от адв. Р.Ж., която моли съда да отмени НП.

Въззиваемата страна, редовно призована в с.з. не изпраща представител. В писмено становище на гл. юрискусулт А. се излагат доводи за неоснователност на жалбата, иска се потвърждаване на НП и се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като извърши цялостна проверка на констативния акт (АУАН) и Наказателното постановление (НП), взе предвид становищата на страните, и прецени заедно и поотделно събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е основателна.

Административнонаказващият орган (АНО) е приел за установено, че на 23.05.2022 г. около 10.20 в гр. К. на ул. „Ал. П.“ до бл. ** жалбоподателят е управлявал МПС-во „М. ****“ с рег. № ***** със служебно прекратена регистрация от 09.03.2022 г. по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП въз основа на уведомление на „Гаранционен

фонд“. По случая е било издадено Постановление за прекратяване на наказателното производство на РП-С.З., ТО-К., с което виновно е нарушил чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Описаната фактическа обстановка се установява от АУАН № 417588 от 25.05.2022 г., Постановление за прекратяване на наказателното производство, Мотивирана резолюция № 22-0284-М000109 от 25.09.2022 г., справка за нарушител/водач и показанията на св. Д. И., които кореспондират помежду си.

Фактическата обстановка в с.з. не се оспорва.

При правилно установената фактическа обстановка от АНО, съдът не споделя изводите му, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Още с Постановлението за прекратяване на РП е изразила становище, че деянието не е било осъществено от субективна страна. Като административния състав на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, така и наказателния състав на чл. 345 от НК почиват на една и съща фактическа основа – липса на регистрация на МПС-во. В този случай обаче регистрацията е била прекратена служебно по административен ред. Характерното, че до уведомяването на лицето за прекратяването на регистрацията, същото не знае за нея. Уведомяването е свързано със задължение за връщане на рег. табели, а в случая към момента на проверката те са били на МПС-во, което е видно от свидетелските показания. По делото липсват и доказателства, че жалбоподателят е бил надлежно уведомен за deregистрацията на МПС-во. Необходимостта от уведомяване е въведена като задължение на МВР по чл. 18б, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1, т. 2 от ЗДвП от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. В същия смисъл е ТП 2-23 на ВАС.

Незнанието на фактическите обстоятелства, принадлежащи към състава на нарушението изключват умисъла към извършване на това нарушение, като това се отнася и до непредпазливите деяния (чл. 14 от НК).

Предвид изложеното съдът намира, че са налице всички елементи от обективната страна на състава на нарушението по чл. 140 ал. 1 от ЗДвП. В същото време обаче, за да се приеме, че е извършено нарушението, а именно неизпълнение на задължението да се управляват по пътищата, отворени за обществено ползване само МПС, които са регистрирани, е необходимо да са налице и доказателства, от които може да се направи несъмнен извод, че нарушителят е бил наясно с обстоятелството, че управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация. Такива доказателства в настоящото производство не бяха представени и не се събраха. Жалбоподателят е управлявал МПС, което е закупил и същото е било с поставени по съответния ред регистрационни табели, издадени за същото МПС. За факта на прекратяване на регистрацията на определено ППС, респективно за да предприеме действия по

възстановяване на служебно прекратената регистрация, а и за да се въздържа от действия нарушаващи разпоредбата на чл.140 ал.1 от ЗДвП, собственикът може да разбере едва от уведомяването му от съответният сектор „Пътна полиция“. В конкретния случай при служебното прекратяване на регистрацията, собственикът, респективно водачът, на съответното превозно средство няма как да узнае за служебното прекратяване на регистрацията ако не е уведомен за това. Липсата на уведомяване и наличието на поставени регистрационни табели на автомобила са попречили на нарушителя да осъзнае общественоопасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобила и да предвиди или да допусне настъпването на тези последици. За разлика от разпоредбата на чл. 157, ал.4 от ЗДвП, съгласно която се губи придобитата правоспособност по силата на закона, с отнемането на всички контролни точки, без да е необходимо някакво отразяване или произнасяне от контролните органи, прекратяването на регистрация на основание чл. 143 ал.15 от ЗДвП не настъпва автоматично по силата на закона с изтичане на съответния срок, а е факт след извършено от контролните органи отбелязване в автоматизираната информационна система. В тази връзка е и изискването на чл.143, ал. 10 от ЗДвП собственикът на ППС да бъде уведомен. Липсата на субективна страна от състава на нарушението по чл.175 ал.3 от ЗДвП прави деянието, извършено от жалбоподателя несъставомерно, тъй като той не е знаел, че регистрацията на автомобила е прекратена служебно и кога точно е станало това, поради това не е знаел, че не следва да го управлява по пътищата, отворени за обществено ползване.

Предвид изложеното съдът намира, че неправилно и в нарушение на материалния закон е ангажирана отговорността на жалбоподателя за извършено от него нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, поради което издаденото наказателно постановление следва да се отмени.

На последно място от справката за нарушител/водач се установява, че Мотивирана резолюция № 22-0284-М000109 от 25.09.2022 г. е влязла в законна сила. С нея се прекратява административнонаказателното производство по АУАН № 417588 от 25.05.2022 г., т.е. НП е било издадено по вече несъществуващо производство затова освен, че НП следва да се отмени то и наказателното производство следва да се прекрати на осн. чл. 84 от ЗАНН във вр. чл. 334, т. 4 във вр. чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК

Водим от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ***** от 27.04.2023 г. на ВПД Началник Група в ОДМВР-С.З., РУМВР-К., с което на жалбоподателя М. М. С. ЕГН ***** са били наложени административни наказания ГЛОБА в размер на 200 лв. и ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО ДА УПРАВЛЯВА МПС-во за срок от 6 месеца.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство по Наказателно постановление № ***** от 27.04.2023 г. на ВПД Началник Група в ОДМВР-С.З., РУМВР-К..

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Административен съд - С.З..

Съдия при Районен съд – К.: _____